ESPERANTO-Aldono

OFICIALA ORGANO DE "GRUPO ESPERANTO KAJ FRATECO"
4-a Jaro - BAGÉ, (R.S.) BRASIL - (Brazilo) - Marto-Aprilo, 1968 - N-roj 46-47

Enhavo

Altvalora Konversacio, ANDREO LUDOVIKO.
Reenkarniĝo aŭ Reviviĝo. I. G. B.
Semado trad. A. K. AFONSO COSTA.
Plureco de la Mondoj. A. KARDEC.
Destinoj — VALERIUM. trad. AKACO.
La Fluta del Paŝtisto, ARCENIAGOS, trad. M. FERNÁNDEZ MENENDÉZ.
Al vi, Magdalena, Prof. GERALDO MATTOS.
Spiritisma Seanco Antaŭ Tri Mil Jaroj.
El la Evangelio laŭ Spiritismo, trad. Prof. ISMAEL GOMES BRAGA
El la libro de la Mediumoj.
XVI Confraternização de Mocidades Espíritas do Estado de Goiás.

ZAMENHOF
Esperanto

Altvalora Konversacio

(De paĝo 2-a de la pasinta num.)

Diktita de la Spirito

ANDREO LUDOVIKO al la mediumo Francisco Cândido Xavier. El la portugallingva originalo esperantigis L. C. Porto Carreiro Neto.

la Inferon en la malsuperaj, ĉar ja en la unuaj fariĝas ĉiam kreskanta glorado de la Universo kaj en la lastaj la purigo kaj regenerado nepre necesaj al vivo, por ke la vivo rafiniĝu kaj altiĝu ĝis la lumo de la suproj.

Ĉe lia propravola halto, sed rimarkinte, ke la ministro estas preta restadi plu ĉe ni konversaciante, mi interesita intermetis:

— Kortuŝas nin ekscii, ke, estante la Perfekta Kompatemo, senfine naskanta juvelojn de amo, por ilin abunde disdoni al ĉiuj kreitoj, la Dia Providenco estas ankaŭ la Viglanta Justeco pri la direktado kaj uzado de la universaj havaĵoj.

— Efektive, ne alie povus esti — bonkore rediris Sanzio. — Tuŝante la leĝon pri kaŭzo kaj efiko, oni neniel forgesu, ke ĉiuj valoraĵoj de la vivo, ekde la plej malproksimaj konstelacioj ĝis la plej malgranda ereto de la atomo, apartenas al Dio, kies neatingeblaj decidoj povas ŝanĝi kaj renovigi, nuligi aŭ rekonstrui ĉion faritan. Ni do estas nuraj fruktuzantoj de la Naturo, kiu prezentas la trezorojn de la Sinjoro, respondantaj por ĉiuj niaj agoj, se nur ni jam havas iom da saĝo.

La Spirito, en aŭ ekster la karno, kie ajn li troviĝas, ĉu sur la Tero, ĉu en aliaj mondoj, ja uzas tion, kio ne al li apartenas: la rimedojn, kiujn li manipulas, por sia propra perfetiĝo pri scioj kaj virto, li ilin prunte ricevas de la Patro Eterna. Materiaj propraĵoj kaj intelektaj kapitaloj, procedoj kaj iloj de manifestado, tempo kaj formo, amoj kaj ĉiaspecaj honoraj titoloj — ĉio ja apartenas al la Ĉiokompatema. Ilin ĉi Tiu konsentas al ni provizore, por ke ni ilin uzu por la perfektiĝo de ni mem, irante la larĝajn vojojn de la sperto, kaj poste ni definitive ekposedu la eternajn bonaĵojn, resume entenatajn en Amo kaj Saĝo, per kiuj en malproksima estonteco ni spegulos Lian Superregantan Gloron. De la elektrono ĝis la ĉielaj gigantoj en la Kosma Pejzaĝo, ĉio prezentas rezervojn de la energioj de Dio, kiujn ni laŭ Lia permeso uzas por nia profito, por ke ni firme entreprenu nian propran altiĝon ĝis Lia Superega Majesto. Estas do facile kompreneble, ke, kiam ni estos konkerintaj la raciokronon, pri ĉio oni postulos de ni kalkulon en la oportuna momento, des pli ĉar ne ekzistas progreso sen justeco ĉe la taksado de valoroj...

Mi tuj ekpensis pri nia erara surtera koncepto pri vivo, tiam, kiam ni ĉiam estas pretaj malhoneste ekposedi rimedojn de la homa migrado sub la formo de teroj kaj domoj, titoloj kaj favoroj, prerogativoj kaj korinklinoj, ĉie kuntrenante la katenoj de la plej laŭte krianta egoismo...

Sanzio kaptis miajn pensojn, ĉar post nelonga paŭzo li emfaze diris kun patreca rideto:

— Efektive, inteligenta homo en la mondo certe scias, ke ĉia koncepto pri ekskluziva proprumeco estas nenio alia ol iluzio. Prunte, jes, ĉia valoraĵoj de ekzistado ja estas al li donataj de la Dia Providenco por difinita tempo, ĉar la morto agas kiel neelpetebla juĝisto, transmetante havaĵojn el iuj en aliajn kaj plej ekzakte notante la profiton, kiun ĉiu Spirito ĉerpas el la pliboneaĵoj kaj favoroj, al li havigitaj de la Agentoj de la

(Daŭrigota)

Reenkarniĝo aŭ Reviviĝo

La malnovaj religioj de Oriento — Brahamismo kaj Budhaismo — same kiel la greka filozofio de Pitagoro, Sokrato, Platono havas sian fundamenton sur la reenkarniĝo de la homa animo. Sen tiu principo la homa vivo estus ne komprenebla mistero kaj la vortoj **intuicio, denaska scienco, genieco, talento, fato, antaŭdestino** estus **sensencaĵo.**

Ĉe la judoj la reenkarniĝo estas nebulece instruata per la vortoj **reviviĝo de la mortintoj**, en la Biblio.

En la tuta Okcidento, regata de la Biblio, la malnova instruo pri la reenkarniĝo de la animoj estas iom post iom anstataŭata per instruo pri la reviviĝo de mortintoj en la lasta tago, laŭ la juda kompreno de la Biblio.

Tiu doktrino pri la reviviĝo de la mortintoj en la lasta tago, en la samaj korpoj, estas mallogika mitologiaĵo neakceptebla por inteligentaj homoj. Ne povante kredi la naivajn instrujn de la antikvaj judoj, la okcidentanoj iom post iom falis en absolutan materialismon, kvankam tradicie ili sin deklaras membroj de unu el la kristanaj eklezioj, kiuj instruas la Biblion kiel la vorton de Dio mem, kaj kondamnas la logikan filozofion pri la reenkarniĝo de la homa animo, kiu tiele klarigas ĉiujn misterojn de la vivo, de la spirita malsimileco de la homoj unuj kompare kun aliaj.

Intuicio, denaska scienco, antaŭdestino, talento, genieco, fato estas akiraĵoj bonaj aŭ malbonaj de la animo antaŭ la nuna enkarniĝo. La animo mem kreas sian destinon tra la diversaj enkarniĝoj. Nenia mistero, nenia kaprico de Dio ekzistas. Ĉio estas natura kaj facile komprenebla, kiam oni scias pri la reenkarniĝa doktrino.

Dum preskaŭ du jarmiloj tiu scio restis eklipsata de la bibliaj eklezioj juda kaj kristanaj tra la la tuta Okcidento; sed nun pere de Spiritismo kaj Teozofio ĝi estas instruata al okcidentanoj kaj liberigas nin el la kruda materialismo de la eklezioj.

La disvastigo de tiu doktrineco kiel filozofia principo klare demonstrebla kaj nerefutebla vero, necesa por la kompreno de la vivo, ŝanĝos la mondon en la estonteco.

Spiritismo pruvas ne nur la transmondan vivon, la daŭrigon de la vivo post la krizo de la morto, sed ankaŭ la reenkarniĝojn de la spirito, kaj sekve la universalan savadon de ĉiuj homoj.

La sola forta argumento kontraŭ reenkarniĝo estas la forgeso pri la pasinteco; sed tiu forgeso estas nur **analiza**, ĉar **sinteze** ni konservas en formo de intuicio, inklinoj, tendencoj, emoj, ĉion akiritan dum antaŭaj enkarniĝoj. Eĉ amon kaj malamon ni konservas kaj sentas ilian manifestiĝon kiel simpatiojn al homoj, aferoj, aĵoj, temoj, lokoj, agoj k. t. p..

Analiza forgeso aŭ forgeso pri detaloj kaj sinteza posedo de scio estas natura procedo de nia espirito, kiu ĉiam tiel agas. Ekzemple: dum la lernado de lingvo ni studas detale vorton post vorto, regulon post regulo de la gramatiko; sed, kiam ni jam posedas la lingvon, ni forgesas ĉiujn detalojn de la lernado kaj tenas nur la kapablecon uzi la lingvon jam lernitan; alivorte, ni forgesas la analizadon kaj tenas nur la sintezon utilan. Neniu el ni povas rememori kie, kiam, kiel li lernis ĉiun vorton, ĉiun regulon de lingvo, kiun li nun flue parolas.

Mi ne memoras eĉ la nomon de la lernolibroj en kiuj mi studis la deklinaciojn, konjugaciojn, prepoziciojn de la germana lingvo; mi nur konscias, ke mi iam lernis tiujn elementojn en libroj, kaj nun mi posedas ilin por praktika uzado. Kiam mi akiris la kapablecon uzi la germanan lingvon, ĉiuj detaloj de la longa lernado fariĝis senutilaj kaj falis en forgeson kiel ĝena balasto por mia memoro, kiu jam ne bezonas ilin.

Simile ni forgesas ĉiun detalon pri niaj antaŭaj enkarniĝoj, sed ni ja tenas la ecojn akiritajn, kiuj interesas al ni.

La biblia esprimo "reviviĝo de la mortintoj" estas vera en la senco reenkarniĝa, t. e. la mortintoj reviviĝas sur la tero, sed ne en la samaj korpoj. Korpo estas malgrava detalo, nur laborilo, por la spirito. Malnavo laborilo fariĝas senutila balaaĵo, sed siatempe ni akiras novan, por nova laborado. — I. G. B.

Semado

Via grandanimeco altiros aliulan boneecon, helpe al vi.

*

Via simpleco solvos problemojn por multaj homoj.

*

Via komplekseco naskos multe da hipokritaĵoj ĉe via proksimulo.

*

Via indiferenteco kaŭzos evidentan malvarmecon en la aliaj.

*

Via sincera deziro pri paco garantios trankvilecon sur via vojo.

*

Via militemo donos al vi semojn de malkvieto.

*

Via vundanta malkaŝemo rericevos krudajn frazojn.

*

Via bontoneco naskos decajn manierojn ĉe viaj akompanantoj.

*

Via supera spiriteco stimulos plej grandiozajn spiritajn konstruojn.

*

Ni ĉiutage semas kaj rikoltas. Ankaŭ la vivo estas grundo, eterne ricevanta kaj produktanta.

(El la verko "Kristana Agendo" — Andreo Ludoviko.)

Trad. A. K. Afonso Costa.

Plureco de la Mondoj

55. Ĉu ĉiuj globoj, cirkulantaj en la spaco, estas loĝataj?

"Jes, kaj la tera homo tute ne estas, kiel oni kredas, la unua per inteligenteco, boneco kaj perfekteco. Tamen, multaj homoj taksas sin alte ŝatindaj kaj reve kredas ĉi tiun planedeton la sola, kiu havas la privilegion posedi raciajn estulojn. Fiero kaj vantemo! Ili opinias, ke Dio kreis la universon nur kaj sole por ili".

Dio loĝatigis la mondojn per vivaj estaĵoj, kiuj servas al la plenumado de Liaj providencaj projektoj. Kredi, ke la vivaj estaĵoj estus limigitaj tie, kie ni loĝas en la universo, estus dubi pri la Dia saĝeco, kiu nenion faras senutilan. Dio distinis tiujn mondojn al celo pli serioza ol simpla amuzo por niaj okuloj. Krom tio, nenio pravigas, ĉu pro la pozicio, la amplekso aŭ la fizika struturo de la Tero, la supozon, ke nur la Tero havas la privilegion esti loĝata, kun escepto de miloj da similaj mondoj.

56. Ĉu la fizika strukturo de la globoj estas la sama?

"Ne; ili neniom similas unuj al la aliaj".

57. Se la fizika strukturo de la mondoj ne estas la sama, ĉu do sekvas, ke la estaĵoj, tie vivantaj, havas malsamajn fiziologiajn organizaĵojn?

"Sendube, same kiel viaj fiŝoj estas faritaj por vivi en la akvo, kaj la birdoj en la aero."

58. Ĉu al la mondoj plej malproksimaj de la suno mankas lumo kaj varmo, ĉar la suno sin montras al ili kun aspekto de negrava stelo?

"Ĉu vi do kredas, ke ekzistas neniaj fontoj de lumo kaj varmo krom la suno? Ĉu nenion valoras la elektro, kiu, en iuj mondoj, ludas rolon de vi nekonatan, multe pli gravan ol sur la Tero? Cetere, ni ne diris, ke ĉiuj estaĵoj havas tian saman organismon, kiel vi, aŭ ke ili posedas organon egalajn al la viaj."

La ekzisto-kondiĉoj de la estaĵoj, loĝantaj la plurajn mondojn, devas konformiĝi al la medio, kien tiuj estaĵoj estas vokataj por vivi. Se ni estus neniam vidintaj fiŝojn, ni ne komprenus, kiel iu estaĵo povus vivi en akvo. Tio sama okazas al la ceteraj mondoj, sendube posedantaj elementojn de ni nekonatajn. Ĉu ni ne vidas, sur la Tero, la longajn polusajn noktojn lumigatajn de la elektro de la nordaj aŭroroj? ĉu ne estus je eble, en iuj mondoj la elektro abundas pli ol sur la Tero, kaj ke ĝi tie havas ĝeneralan agadon, kies efikojn ni ne komprenas? Tiuj mondoj povas do havi en si mem la fonton de lumo kaj varmo, necesajn al tieaj loĝantoj." (El la Libro de la Spiritoj - Allan Kardec, el la franca lingvo tradukis Prof. Porto Carreiro Neto. Eldonfako de Brazila Spiritisma Federacio.

Presita en la 18-a de de Aprilo 1946, 89.a datreveno post la apero de l' unua eldono en franca lingvo.

Destinoj

Malavara arbo staras ĉe la rando de vojo.

Malsataj kaj lacaj preterirantoj penas ekhavi ĝiajn fruktojn.

Frenezaj de la neceso sin nutri, ili superĵetas ĝin per ŝtonoj;
batas ĝin per stangoj;
skuas ĝiajn branĉojn;
rompas ĝian supron;
deŝiras ĝiajn foliojn;
sufokas ĝiajn florojn;
dispremas ĝiajn molajn burĝonojn;
vundas ĝian trunkon.

La arbo tamem, svingante sian branĉaron, sen plendo kaj sen indigno oferas al ĉiuj siaj perfortantoj la bonegajn kaj nutrajn fruktojn de sia propra suko.

Tia estas ĝia destino.

***

Ankaŭ sur la vojo de la vivo, kiun vi sekvas, iras migrantoj de la evoluado kun plej diversaj postuloj je via helpo.

En la frenezo de siaj kapricoj ili ĵetas kontraŭ vin ŝtonojn de maldanko;
taŭzas vian nomon per vergoj de insultado;
skuas vian koron per brutalaj batoj;
rompas al vi karajn korligiĝojn per kalumniado;
dispecigas viajn servojn per la hakilo de nekomprenemo;
sufokas viajn revojn per la haladzo de krueleco;
frakasas viajn esperojn per batoj de acida kritikado;
vundas viajn idealojn per la glavo de ironiado.

Vi tamen, frate ridetante al ĉiuj, lernu de la oferema arbo doni, sen indigno kaj sen plendo, la fruktojn de via propra laborado.

***

Spiritisto, ĝi ne ŝajnu al vi io stranga, ke tia estas via destino.

Kun neordinara amo vivante inter ni sub formo homa, tian saman destinon ja havis Jesuo, nia Majstro.

Trad. AKACO

(El la libro "Bem-aventurados os simples", de Valérium.
Mediumo: Waldo Vieira.

La Flauta del Pastor

Una flauta en la montaña . . .
Es la flauta del pastor . . .
La luna los campos baña . . .
¡Vuelve el antiguo dolor!
Esa música que viene
un recuerdo a despertar
¡cuán honda tristeza tiene!
¡como hace a solas llorar!
Cogiendo en el huerto flores
una mañana la vi.
La misma canción de amores
cogiendo flores le oí.
Tocando, en la noche en calma,
su flauta sigue el pastor.
Llora el recuerdo en el alma . . .
¡volvió el antiguo dolor!

Ismael Enrique Arciniegas
(Colombiano - Kolombia, 1865-1938)

La Fluto de l' Paŝtisto

Fluto en la montaro . . .
Fluto de l' paŝtisto estas . . .
La luno banas kamparon . . .
Malnova dolor' revenas!
Venas ja tiu muziko
veki ian memoraĵon,
havas ĝi profundan triston!
portas en solec' ploradon!
Ĉerpi en ĝardeno florojn
dum mateno mi ŝin vidis.
De amo la saman kanton
florĉerpante mi ŝin aŭdis.
Daŭre ludas la paŝtisto
fluton en serena nokto.
Memoron ploras l' animo . . .
Ree malnova doloro!

Esperantigis Prof. M. Fernández Menéndez
(El la Homo Sur Sia Vojo)

Al vi, Magdalena

Prof. Geraldo Matos

Vi, kiu en la vivo suferis grandan frapon
kaj sub la katastrofo stertoris kaj baraktis,
vi ne kuraĝis porti pistolon sur la kapon
kaj tiel kun mizero mizere vi kontaktis.

Necertaj viaj paŝoj kondukis vin sen celo
kaj pesto! dum vi ploris, aliaj ride ŝercis;
kolero kaj laciĝo vin gvidis al bordelo
kaj pro la bela korpo facile vi komercis.

Vi vidis tro malfrue, ke pafo revolvera
pli dolĉus, ol sin murdi po iom ĉiutage:
bordela lido estas nur tombo frostmizera
kaj vi — marmorstatuo — sur ĝi angoris plage.

Ne donu plu la lipojn por ia monunuo
al mordopretaj dentoj de viro en seksardoj:
ekzistas mil infanoj avidaj pri instruo,
miksita patrinece kun dolĉaj amrigardoj.

Ne donu plu la mamon al fajraj halucinoj
de naŭza buŝ' haladza pro la tabaka rusto;
en kuŝejoj krias mil beboj sen patrinoj,
avidaj pri la lakto de via plena brusto.

Ne ploru: estas tempo por pensi pri foriro
el vivo, kie homoj marĉandas vin bandite;
ne timu la rigardon de hipokrita viro,
vin ne konanta strate, sed vin ĝuinta lite!

* * *

Laŭ la instruoj de la Spiritoj, D-ro Zamenhof estis sendita de Dio al la Tero, kiel granda Misiisto, por plirapidigi la progreson de la homaro; do li estas Spirito multe pli alta ol la ordinaraj loĝantoj de la Tero, kaj la sinceraj helpantoj de D-ro Zamenhof ankaŭ enkarniĝis kun la difinita tasko labori por la homaro pere de Esperanto, kvankam tiuj helpantoj ne estas superaj spiritoj, kiel la Majstro. Pri tio aludas Emmânuel, salutante nin esperantistojn. En tiu senco, nia laborado por Esperanto estas iel sankta laboro al ni difinita de Dio.» — Ismael Gomes Braga.

Spiritisma Seanco Antŭa tri Mil Jaroj

La plej malnova spiritisma seanco pri kiu ni havas detalan protokolon, efektiviĝis antaŭ tri mil jaroj en la urbo En-Dor, en Izraelo, en la lasta jaro de la regado de Saul, la unua reĝo de la judoj.

La detala raporto estas en la Biblio, en la Unua Libro de Samuel, ĉapitro 28-a, paragrafoj 7 ĝis 20.

En tiu seanco oni elvokis la spiriton de la mortinta profeto Samuel kaj ĉi tiu parolis tute malafable al Saul kaj antaŭdiris, ke la morgaŭan tagon la reĝo kaj liaj filoj mortos en batalo kontraŭ la filiŝtoj kaj la tuta regno falos en la manojn de iliaj malamikoj. Ĉio plenumiĝis kiel diri la spirito de Samuel.

Ni esperantistoj posedas tiun rakonton en klasika Esperanto de nia majstro.

Pri alia seanco multe pli bela ni legas en La Evangelio laŭ Sankta Mateo, ĉap. 17:1-8. Ĉi tiu efektiviĝis mil jarojn post la unua, kaj elvokitoj estis la spiritoj de Moseo kaj Elija.

La tuta Biblio estas plena de manifestiĝoj de spiritoj, bonaj kaj malbonaj, kaj ankaŭ malbonegaj, kiuj parolis per viroj kaj virinoj, kiel Mirjam (fratino de Aaron kaj Moseo), Debora, Moseo, Jesaja kaj multaj aliaj, kiun la judoj nomis "vidantoj" aŭ "profetoj" kaj ni spiritistoj nomas "mediumoj".

Kiu neas mediumecon, tiu neas ankaŭ la tutan Biblion.

El "SEMADO" revuo eldonita de "Spiritisma Grupo EEE", Belo Horizonte, M.G.

Mi ne hezitas eldiri ke tiu, kiu deklaras la spiritistajn fenomenojn kontraŭajn al la scienco, ne scias pri kio li parolas. Fakte en la naturo ekzistas nenio okulta, supernatura: ekzistas nur la nekonata; sed la nekonata de hieraŭ fariĝas la vero de morgaŭ.» — **Camille Flammarion.**

Eviti la spiritistan fenomenon, rifuzi la atenton kiun ĝi meritas, estas rifuzi la vojon al la vero.
VICTOR HUGO

El la Evangelio laŭ Spiritismo

XXIV-a ĈAPITRO

NE IRU SUR VOJON DE NACIANOJ

8. Ĉi tiujn dek du (la apostolojn) Jesuo forsendis, kaj ordonis al ili, dirante: Ne iru sur vojon de nacianoj, kaj ne eniru en urbon de Samarianoj; sed iru prefere al la perditaj ŝafoj de la domo de Izrael. Kaj dum vi iros, prediku, dirante: La regno de la Ĉielo alproksimiĝis. (Sankta Mateo, ĉ. X. 5, 6, 7.)

10. Tiujn parolojn oni povas apliki ankaŭ al la adeptoj kaj propagandistoj de Spiritismo. La sistemaj nekredantoj la obstinaj mokantoj, la kontraŭuloj kun personaj interesoj rilatas al la spiritistoj same, kiel la Nacianoj al la apostoloj. Laŭ la ekzemplo de ĉi tiuj, ili serĉu do unue prozelitojn inter la bonvolemaj personoj, kiuj deziras la lumon en kiuj sin trovas fekunda ĝermo, kaj kies nombro estas granda, ne perdante tempon kun homoj, kiuj rifuzas vidi kaj aŭdi, kaj pro fiero des pli firme kontraŭstaras, ju pli ŝatinda ŝajnas ilia konvertiĝo. Pli bone estas malfermi la okulojn al cent blinduloj, kiuj deziras klare vidi, ol la unu sola, kiu plezuras en mallumo, ĉar tiel oni multe plinombrigas la subtenantojn de l' afero. Lasi la aliajn trankvilaj ne estas indiferenteco, sed bona politiko; ilia vico venos, kiam ili estos superregataj de la ĝenerala opinio kaj aŭdos la saman aferon senĉese ripetata ĉirkaŭe; tiam ili kredos, ke ili memvole akceptis la ideon, kaj ne sub la premo de iu individuo. Cetere, kelkaj ideoj similas semojn: ili ne povas ĝermi antaŭ la oportuna sezono, kaj nur sur preparita grundo ili ĝermas; tial estas preferinde atendi favoran tempon kaj unue kulturi tiujn jam ĝermantajn, por ne abortigi la aliajn pro troa instigado. En la tempo de Jesuo, pro la malvastaj kaj materialaj ideoj de l' epoko, ĉiu afero estis ĉirkaŭlimigita kaj okupis apartan lokon; la domo de Izrael estis malgranda popolo; La Nacianoj estis malgrandaj popoloj, ĝin ĉirkaŭantaj; hodiaŭ la ideoj universaliĝas. La nova lumo estas privilegio de neniu nacio; kontraŭ ĝi staras neniaj baroj; ĝi havas sian fokuson ĉie kaj ĉiuj homoj estas fratoj. Tiel ankaŭ la Nacianoj jam ne estas popolo, sed opinio, kiun oni trovas ĉie kaj super kiu la vero iom post iom triumfas, kiel Kristanismo triumfis super Idolanismo.

(Esperantigis Prof. Isмael Gomes Braga)

LA mediumeco ne signifas nepre kutimajn rilatojn kun superaj Spiritoj; ĝi estas simpla kapableco, por servi kiel instrumento pli aŭ malpli fleksebla al la Spiritoj ĝenerale. La bona mediumo ne estas do tiu, per kiu la Spiritoj facile komunikiĝas, sed tiu, kun kiu simpatias la bonaj Spiritoj kaj nur de tiuj ĉi estas helpata. Nur laŭ ĉi tiu senco la eminenteco de la moralaj kvalitoj estas ĉiopova super la mediumeco. (El la Evangelio laŭ Spiritismo, ĉ. XXIV-a)

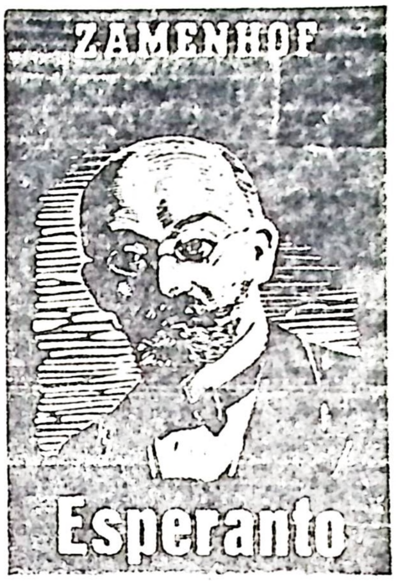

"Ni semas kaj semas, neniam laciĝas,
Pri l' tempoj estontaj pensante.
Cente semoj perdiĝas, mil semoj perdiĝas,
Ni semas kaj semas konstante."

El "la Libro de la Mediumoj"

ĈAPITRO XXI

Pri la Influo de Medio

(Daŭrigo de la pasinta num.)

233. Ne ĉiam sufiĉas, ke iu societo estas serioza, por ricevi altajn komunikaĵojn; ekzistas homoj, kiuj neniam ridas, kaj tamen ilia koro ne estas pura; nu, la bonajn Spiritojn altiras precipe la koro. Nenia morala kondiĉo esceptas la komunikiĝojn de la Spiritoj, sed se ies kondiĉo estas malbona, tiu kominikiĝas kun la Spiritoj, siaj simiuloj, kaj tiuj sin ne detenas trompi lin kaj karesi liajn antaŭjuĝojn.

Oni el tio vidas la grandegan influon de la medio sur la konsiston de ja inteligentaj manifestiĝoj; sed tiu influo ne fariĝas tiel, kiel pretendis kelkaj homoj tiam, kiam oni ankoraŭ ne konis, kiel hodiaŭ, la mondon de la Spiritoj, kaj antaŭ ol pli konkludigaj eksperimentoj klarigis la dubojn. Kiam komunikaĵoj akordas kun la opinio de la ĉeestantoj, tiel estas ne tial, ke tiu opinio rebeldiĝus en la Spirito de la mediumo, kvazaŭ sur ia spegulo, sed tial, ĉar apud la ĉeestantoj staras Spiritoj, simpatiantaj kun ili kiel por bono, tiel por malbono, kaj tute same opiniantaj kiel ili. Pruvas ĝin tio, ke se ili havas sufiĉan forton por altiri al si aliajn Spiritojn, ol tiuj, starantaj apud ili, tiu sama mediumo sin turnos al ili per tute alia parolo kaj diros al ili aferojn, kiuj havas nenian rilaton kun iliaj ideoj kaj konvinkoj.

Resume: la kondiĉoj de la medio estas des pli bonaj, ju pli da interkonsenteco ekzistas por bono, ju pli da sincera deziro instruiĝi sen kaŝita penso.

SE VOCÊ ESTIMA O ESPIRITISMO PRÁTICO, NÃO OLVIDE O ESPIRITISMO PRATICADO.

Irmão X

XVI Confraternização de Mocidades Espíritas do Estado de Goiás

(Cont. dos n.os 38, 39, 40)

(5) — "A Missão do Esperanto", de Emmanuel — "Imprevisto na História", de Ismael Gomes Braga.

(6) — "O Esperanto como revelação", mensagem de Francisco Valdomiro Lorenz, pelo médium Francisco Cândido Xavier.

(7) — "Essência e Futuro da Idéia de Língua Internacional" — O trabalho do Mestre.

(8) — Os médiuns brasileiros e o Esperanto — F. C. Xavier, Yvone A. Pereira, Zilda Gama, Porto Carreiro Neto, Dolores Bacellar, Francisco Valdomiro Lorenz, etc.

(9) — Livros psicografados já publicados, que falam sôbre o Esperanto.

(10) — Planos Esperantistas na Vida Espiritual.

(11) — Necessidade de formação de Grupos Espíritas — Esperantistas para trabalhos fraternais de auxílio — Grupos Esperantistas em funcionamento.

(12) — O trabalho de Difusão, em todo o Globo, do EVANGELHO, do ESPIRITISMO, pelo ESPERANTO — Devem os espíritas estudar o Esperanto? — "A Linguagem no mundo Espiritual".

Obs: SUPLEMENTAR A PALESTRA, SE HOUVER TEMPO, COM: (sôbre Esperanto)

— leitura ou declamação de poesias, em português.

— leitura de trechos de livros, de artigos extraídos do "Reformador", mensagens etc.

— leitura eventual de correspondência recebida.

b) — NAS MOCIDADES E JUVENTUDES ESPÍRITAS, nas reuniões semanais:

(palestrinhas sôbre temas diversos, curtos, organizados prèviamente e para cada reunião, inspiradas):

(1) — No trabalho que se esteja realizando TAMBÉM nos Centros Espíritas.

(2) — Na finalidade do Esperanto entre os jovens espíritas.

(3) — Na "relação" entre Mocidade e Esperanto.

(4) — Na opinião de Bezerra de Menezes, Ismael Gomes Braga, Leon Tolstoi e outros...

Obs: SUPLEMENTAR as PALESTRINHAS, SE HOUVER TEMPO, SÔBRE ESPERANTO, com:

— leitura e declamação de poesias, em português.

— leitura de trechos de livros, de "Reformador", mensagens etc.

— leitura eventual de correspndência recebida.

— ensinar o "Pai Nosso" em Esperanto, escrevendo-o no quadro negro e dando a pronúncia figurada, bem assim como "Ave-Maria", "Prece de Francisco de Assis", etc.

— ensinar pequeninas canções em Esperanto — já conhecidas, populares, tais como "Parabens a você", "Noite Feliz", "Casinha Pequenina", "Santa Lucia", etc..

— ministrar ligeiras noções do Idioma Internacional Esperanto, orientando-se pelo método direto.

"Fé inabalável só é a que pode encarar frente a frente a razão, em tôdas as épocas da Humanidade."

Allan Kardec

Observação: — As palestras nos "Centros" deverão ser de 15-20 minutos de duração total, no máximo, uma vez por mês, ou em casos especiais, uma vez por semana ou de 15 em 15 dias, série de 12 seguidas.

As palestrinhas nas "Mocidades" deverão durar, no máximo, 10 minutos. Não terão, pròpriamente, uma seqüência, mas deverão ser seguidas, ininterruptas.

Consentimento prévio das respectivas Diretorias, que deverão ficar ao par do assunto das palestras, aprovanda-as e aos temas, antecipadamente.

2.a PARTE — Ensino do Esperanto pròpriamente dito, como resultado do trabalho anterior. Surgiriam os interessados, pessoas desejariam aprender o Idioma e, assim, seriam formados Grupos de Estudo, preferentemente pelo método direto para o ensino do Curso Elementar.

O responsável pelo Curso entraria em contacto com as entidades esperantistas do país, a fim de receber informações, sugestões e orientacões práticas para atualizar-se e poder promover o sempre melhoramento do Grupo.

3.a PARTE — (Eventual, não necessária imediatamente). Formação de Grupos de espíritas-esperantistas para o estuo sério e prática do Espiritismo em Esperanto, visando a formação de elementos que por meio dêsses grupos, difundam o Espiritismo no ESTRANGEIRO, remetendo nossas obras já vertidas pela FEB, comentando-as e respondendo perguntas, esclarecendo-as, se houver solicitação...

Na prática, tais Grupos se prestariam precipuamente, ao trabalho de desobsessão, TAMBÉM, e socorro em escala mundial, às entidades trazidas pelos orientadores esperantistas, de tôdas as partes do Globo.

CONT. NA PÁGINA 7

(CONT. da PÁG. 6)

IMPORTANTE: — Na relação anexa sôbre fontes de consultas encontradas nas publicações da FEDERAÇÃO ESPÍRITA BRASILEIRA, o interessado encontrará farto material com que se inspirar e ilustrar seu trabalho — as palestrinhas.

Nunca abandonar, porém, o trabalho sugerido na 1.ª PARTE, por ser êle básico, estrutural, orientador.

Êsse trabalho deve ser ininterrupto e recomeçado após cada série das 12 palestrinhas (mensais, quinzenais, semanais...), se possível por novos responsáveis que se revesarão, na medida da possibilidade.

Notar e fazer sentir que o Esperanto **NUNCA** deve ser estudado entre os espíritas com uma simples língua ou apanhado de cultura. Êle desempenha poderosa função social e inclina a mente para o despersonalismo que divide, promovendo os meios para o gradativo abandono do rotulismo vaidoso que separa. O esperantismo nivela tôdas as condições, facilitando todos os entendimentos...

Cidade Espírita

Nosso prestimoso confrade Luiz Carlos A. Siqueira, de Rio Claro, S. Paulo, gentilmente nos enviou a reportagem que abaixo passamos para estas colunas.

Cidade bate recorde: Cadeia ficou vazia durante 10 Anos.

Palmello é uma cidade diferente. Está situada ao Sul de Goiás entre Itumbiara e Pires do Rio. Foi fundada pelo mineiro de Sacramento Jerônimo Candido Rodrigues, que hoje conta 78 anos de idade. Êste homem tornou-se espírita aos 18 anos, depois, de assistir aos trabalhos de mediunidade do prof. Eurípides Barsanulfo, do Colégio "Allan Kardec", de Sacramento.

Mas, que importância tem Palmello na vida de Jerônimo? Perseguido por assistir à pobreza saiu com mulher e quatro filhos para Caldas Nova, depois para Pires do Rio, onde sofreu também perseguições.

Cidade Espírita

Cansado de mudanças e de incompreensões Jeronimo Candido Rodrigues resolveu fundar uma cidade Espírita, onde todos os habitantes tivessem a mesma bondade e compreensão que êle, sem ódios e preconceitos. A cidade teve início difícil, mas pouco a pouco foi progredindo e hoje conta com 5 mil habitantes. A primeira rua traçada chama-se Allan Kardec. Conta com dois Ginásios, uma escola de comércio, um sanatório, uma central telefônica, um jornal, um clube recreativo. Não tem igreja porque toda a população é espírita e conta com duas Associações para a prática da doutrina.

NENHUM ROUBO, NEM BRIGA

Dêsde que Palmello foi fundada nunca se registrou um roubo em residência ou em casa comercial. Nem ocorreu qualquer agressão ou crime de morte. O crescimento da cidade obrigou o governo de Goiás enviar um pelotão da Polícia Militar de Goiás e construir uma cadeia pública. Entretanto, até hoje a cadeia não foi "utilizada" por nenhum preso, já que não existe divergência entre os habitantes, nem por motivos políticos ou esportivos. A cadeia construída a 10 anos foi demolida e o batalhão da polícia Militar transferido para outras cidades.

Politica Séria

Vereadores e prefeito tem o melhor entendimento e todos os projetos visam o bem-estar da coletividade. Todos os edis trabalham para o progresso da cidade e já se pensa em criar indústrias para o seu maior desenvolvimento. Essa a razão de desenvolvimento de uma cidade que Jeronimo Cândido Rodrigues fundou e onde reina a paz e concórdia. A cidade é visitada durante todo o ano por milhares de adeptos da doutrina Espírita, que levam ajuda aos enfêrmos dos sanatórios.

(Extraído do jornal paulistano, "NOTÍCIAS POPULARES" de Janeiro - 1968 n.º 1337)

Regresso

MAURÍLIO DE SOUZA

Cansado e cego de longa caminhada
volta o homem de sua velha estrada.
A cada passo uma recordação...
A cada instante uma provação...
Mas a fuga não lhe será impedida.
O que busca nesta volta desesperada?
Por quem chama nêste rio de lama?
Se ouvem o seu clamor,
porque julgam-no um pecador?
Êle também nasceu de um ventre
e pelo mundo sòzinho se criou.
Se disse más palavras, ou praticou maus
[gestos
foi o mundo que o ensinou...
Porque lhe negaram o que mais precisava,
cuja falta o fêz pecador?
Não era o ouro que esbanjavam
mas apenas um gesto amigo
um Carinho... Amor!...

* * *

Instruisto ne akuzas senspertan lernanton. Ŝafo malfirmpaŝa ja la plej multe bezonas paŝtiston.

* * *

Bonkorulo ne persekutas maliculon, sed helpas lin pliboniĝi.

* * *

Forta ne riproĉas malfortan, sed helpas lin stariĝi.

—ANDREO LUDOVIKO—

A foto, que encima esta coluna, é do estimado coidealista **Prof. José Pedro Miranda**, de Ribeirão Preto, S. Paulo, que foi, recentemente, empossado na honrosa missão de Delegado da Universala Esperanto Asocio, da Holanda e da Liga Brasileira de Esperanto, da Guanabara.

A notícia encontrou receptividade também no meio esperantista daqui, onde o novo delegado conta com admiradores de seu brilhante talento de moço estudioso, pois, todos lhe conhecem o carinho e o entusiasmo que dedica à Causa Esperantista.

Por isso, podemos afirmar que o Prof. Miranda sempre estará conosco, nos meios esperantistas, animando-nos com a sua melhor vontade, com sua solidariedade fraternal prestigiando o movimento esperantista, não só do lugar onde vive, como de outros pontos do pais.

A nossa homenagem ao novo delegado, conquanto seja modesta, é bem uma demonstração espontânea do nosso contentamento por sabê-lo desempenhando uma comissão de responsabilidade no meio esperantista do Brasil.

Ao Prof. Miranda, pois, a nossa sincera saudação.

Esperanto-Societo de Minas Gerais

Dos srs. Dr. Carlos Rezende e Geraldo Pádua, dirigentes da "Esperanto-Societo de Minas Gerais recebemos atenciosa carta, na qual nos comunicam o recebimento de "Esperanto-Aldono".

A "Esperanto-Societo de Minas", instituição de utilidade pública, conforme lei 1.079, de 18 de março de 1954, tem realizado profícuo labor pelo desenvolvimento do Esperanto em Minas. Sua sede: Rua Rio de Janeiro, 462, edifício Helena Passig, Belo Horizonte, Minas.

Apresentamos aos seus dignos diretores e demais associados nossas cordiais saudacões, envoltas com nossos votos de muito progresso.

NOVO JORNAL — Dentro de poucas semanas, será iniciada nesta cidade, a publicação de um novo periódico, com o título de "O Triunfo". Desenvolverá o novo órgão um amplo programa de difusão doutrinária orientado à luz da codificação do Mestre Allan Kardec. "O Triunfo" será mais uma obra de fé iluminada pelos Mentores Espirituais da Casa de Vicente de Paulo. Prosperidades.

* * *

Forgesu akuzanton; li ne konas vian aferon ekde ĝia komenco.

* * *

Protektu malsanulon; danku al la Dia Povo por la ĝisanuna ekvilibro de viaj organoj.

ESPERANTO
Aldono

Marto-Aprilo 1968
4-a Jaro N-roj 46-47

Esperanto - Aldono

Senpaga presaĵo flugfolie disdonata pomulte al spiritismaj gazetoj por propagando de Esperanto-Movado

—o—

Oficiala Organo de

— Grupo Esperanto kaj Frateco —

Av. General Osório, 1737 - C. Postal 369
BAGÉ — Rio Grande do Sul — BRASIL

—o—

Respondeca Redaktoro
CARLOS DE ALMEIDA WUTKE
Uberlândia, MG.
Redaktorestro
JOÃO SEVERO
Sekretarioj
PEDRO ELIAS DIAS
JOSÉ CORREIA
ZAIRA LEAL
Direktoro
PAULO GUILHERME
Redaktoroj
A. K. AFONSO COSTA
Belo Horizonte, MG.
BENEDICTO SILVA
Monte Aprazível, S.P.
D. PEREIRA DE SOUZA
Rio de Janeiro, GB.

Manuskriptoj estu tajpitaj sur unu flanko de la papero kun kopio kaj interlinia spaco kaj iom larĝa marĝeno. Traduko kaj represo de artikoloj kaj redaktaĵoj estas permesitaj, kondiĉe ke oni menciu la fonton. "Esperanto-Aldono" estas ricevebla laŭ peto. Tekstoj subskribitaj aperas ekster la respondeco de la Redakcio. Ricevas: "Orientador", Rua Cap. Eleutério, 398, Passo Fundo, R. G. do Sul.